

PLANINSKO POTEPANJE PO BOLGARIJI

25. avgust do 1. september 2012

Po lanskem planinsko turističen avanturi po Grčiji, kjer smo se povzpeli na Olimp, bili na Meteori in se kopali v Egejskem morju je v zraku vseh udeležencev visela želja, da tudi letos doživimo nekaj podobnega.

Tako sva z Darkotom iz Novega mesta pripravila program za planinsko potepanje po Bolgariji, nam sicer precej oddaljeni in nepoznani državi.

Po predhodnih pripravah smo kočevski planinci, okrepljeni s šestimi planinci iz Križ pri Trziču, ribniškimi planinci in in tremi novomeščani 25. avgusta krenili novi avanturi nasproti. Začelo se je dobesedno avanturistično, saj smo že pri Smuki zamenjali avtobus in se še pred mejo s Hrvaško, na veliko veselje vseh, spet preselili v prvotnega-bolj udobnega.

Zaradi tega smo v Beogradu spustili predviden program, nismo pa zamudili srečanja ob večerji s planinskimi prijatelji PD Pobeda iz Beograda.

Noč je minala dokaj mirno in že smo se zjutraj v znanem bolgarskem zimskem središču Borovec (nekoč je v svetovnem pokalu tu smučal tud Križaj) pripravili za pohod na Musalo, 2925m visoko goro, znano kot najvišja gora Balkana. Prijetna pot poteka ob ledeniški jezerih, na poti sta tudi dve planinski koči. Na vrhu slikanje, seveda tudi za sponzorja Melamin Kočevje in Costello, katera sta nam je tudi letos podaril osvežilne pijače za suha grla.

Povratak, prevoz do planinskega doma Šumnatica, že naslednje jutro nov izziv, vspon na 2740m visoko Maljovico, goro nad dolino sedmerih jezer. Obe gori sta v geološko starem pogorju Rila.

Po planinskih podvigih je sledil premik 500 km vzhodno-mimo Plovdiva, slikovitega Nessebara in v večernih urah smo že večerjali v Varni, znanem letovišču na obali Črnega morja. Večer nam je popestrila najmlajša udeleženka Žana s praznovanjem 12. rojstnega dneva. Naslednji dan smo uživali v valovih na enkratni plaži Zlati peski, nekateri si tudi ogledali tudi Varno, večerni sprehod in nasledje jutro povratak, tokrat po severnem delu Bolgarije. Med potjo smo si ogledali staro univerzitetno mesto Velika Tarnava. Nadaljevanje poti nas je vodilo v planinski dom Aleko na višini 1800m, kjer smo prespali. Zjutraj še vspon na 2290m Vitošo, hišno goro Sofije, nato priprava za povratak.

Spotoma še ogled Sofije z znamenito katedralo Aleksander Nevski z zlato kupolo, predsedniško palačo, spomenik Materi Bolgarije in v popoldanskih urah pričetek povratka proti domu, kjer nas je v soboto okrog 9 ure pričakal deževen dan.

Vtisi so še sveži, mogoče še neurejeni, vsekakor pa je bilo to potovanje spet doživetje, ki se bo, tako kot lani Olimp, še dolgo odvijalo v glavah in razgovorih udeležencev, hitro bodo pozabljene slabosti, s katerimi so se določeni vse preveč ukvarjali, pa prebavne motnje, ostal pa bo trajen in lep spomin, da smo doživeli lepo deželo nekje daleč vzhodno od nas in da tam živijo skromni, mogoče revni ljudje, a ljudje s srcem.

Kar spomnimo se Marjane Ilieve, katera nam je na potovanju polepšala dva dneva.

Pa srečno!

*Za Planinsko društvo Kočevje
Franci Janež*